

Heidelibellen

Heidelibellen zijn kleine, gedrongen 'echte' libellen (dus geen juffers), die vaak zittend in de vegetatie of op de grond te vinden zijn, ook ver van het water. Ze hebben, ondanks hun naam, geen bijzondere binding aan heidegebieden. Volwassen en dus uitgekleurde mannetjes van de meeste soorten hebben een rood achterlijf. Vrouwtjes en jonge mannetjes van de heidelibellen zijn altijd geelbruin van kleur.

Herkenning van de drie algemene heidelibellen

pootkleur zwart?

ja → bloedrode heidelibel
nee, met lichte (gele of bruinige) banen: ga verder naar 'hangsnor'.

hangsnor?

ja, en vrouwtje heeft spitse legboor → steenrode heidelibel
nee, en vrouwtje heeft stompe legboor → bruinrode heidelibel

bloedrode heidelibel

steenrode heidelibel

bruinrode heidelibel

spitse legboor

stompe legboor

Let op: deze heidelibel wordt steeds algemener
zuidelijke heidelibel

weinig zwart
op de poten

borststuk zonder
zwarte lijnen

Geen zwart op
het achterlijf

Vier minder algemene heidelibellen

zwarte heidelibel

Volwassen mannetjes helemaal zwart, vrouwtjes geel met zwart. Op het borststuk een zwarte band met drie gele vlekjes.

zwervende heidelibel

Heeft blauwe onderkant van de ogen, orangerode aders in de vleugel en vaak witte banden op het borststuk waardoor hij een vrij bonte indruk maakt.

kempense heidelibel

Lijkt op de bloedrode heidelibel, maar heeft een afgeplat achterlijf met druppelvormige zwarte vlekjes en een oranje randje.

bandheidelibel

Zowel mannetjes als vrouwtjes hebben duidelijk een donkere band op de vleugels.

Heidelibellen herkennen

